Dosarul nr. 4r-2782/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24008112-02-4r-24062024 Judecător Sergiu STRATAN

D E C I Z I E
în numele Legii

23 septembrie 2024 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CHIȘINĂU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Oxana ROBU
Judecătorii Vitalie BUDECI și Vladislav SCHIBIN

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Mihail LEFTER împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-257/2024 din 16 mai 2024, în cauza contravențională intentată în privința lui IARMOȘCA Ruslan în temeiul art. 238 alin.(3) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 18.01.2024 până la 16.05.2024;
în Curtea de Apel Chișinău, din 24.06.2024 până la 23.09.2024
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 09.01.2024, IARMOȘCA Ruslan a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023 și deciziei de sancționare, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, este locuitor al or. Anenii Noi și proprietar al automobilului „Peugeot 307”, cu n/ *****. La data de 27.12.2023 fiind cu treburi în mun. Chișinău se deplasa pe ***** regulamentar, trecând intersecția *****, respectând regulile RCR, trecând trecerea de pietoni, a fost imediat stopat de agentul de patrulare. La oprire i s-a invocat faptul că nu a acordat trecere pietonilor. A obiectat și a comunicat că nici un pieton la momentul traversării trecerii nu inițiia traversarea drumului, faptul dat poate demonstra prin prezentarea înregistrării auto de pe registrator. A mai comunicat că are și un martor ocular care era pasager. Agentul constatator a ignorat argumentele sale și proba video și i-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Astfel, a solicitat

admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-257/2024 din 16 mai 2024,* s-a admis contestația depusă de către IARMOȘCA Ruslan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023 și deciziei de sancționare, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional.

S-a încetat procesul contravențional pornit în privința cet. IARMOȘCA Ruslan în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023 și deciziei de sancționare, din motivul neprobării faptului contravenției.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Mihail LEFTER a declarat recurs* în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 16.05.2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care IARMOȘCA Ruslan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) Cod contravențional.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 16 mai 2024 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale, şi nu a solicitat administrarea suplimentară a unor acte probatorii în cazul constatării lipsei acestora, circumstanțe care ar fi putut fi examinate şi verificate prin prisma argumentelor participanților la proces, ca ulterior să fie emisă o hotărâre motivată, clară şi conform prevederilor legale la caz.

A invocat că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție a respectat normele procesuale și materiale, a prezentat probe acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva cet. IARMOȘCA Ruslan.

Afirmă recurentul că instanța de fond eronat a reținut la caz lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția lui IARMOȘCA Ruslan în comiterea contravenției imputate, respectiv instanța de judecată urma a reține că agentul constatator a prezentat probe pertinente, concludente și utile în susținerea învinuirii aduse.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Mihail LEFTER împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-257/2024 din 16 mai 2024, din considerentele ce succed.*

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

6. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023, cet. IARMOȘCA Ruslan i s-a imputat că, pe data de 27.12.2023, ora 09:08, în mun. Chișinău, str. ***** cu *****, conducând vehiculul de model „Peugeot", cu n/î *****, nu a acordat trecere liberă pietonilor în timpul deplasării, săvârșind contravenția prevăzută de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional.

Totodată, cet. IARMOȘCA Ruslan a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul a 1500 lei și 5 puncte de penalizare.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Așadar, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui IARMOȘCA Ruslan, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Astfel instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzat IARMOȘCA Ruslan comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) din Codul contravențional, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art. 238 alin.(3) Cod Contravențional al R. Moldova, constituie contravenție *neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliștilor, se sancționează cu amendă de la 30 la 36 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.*

Agentul constatator a reținut în sarcina lui IARMOȘCA Ruslan precum că el, la data de 27.12.2023, ora 09:08, în mun. Chișinău, str. ***** cu *****, conducând vehiculul de model „Peugeot”, cu n/î *****, nu a acordat trecere liberă pietonilor în timpul deplasării.

La stabilirea veridicității acestei circumstanțe, Colegiul alăturat instanței de judecată a fost în imposibilitate să examineze careva material probator, întrucât la materialele cauzei de către agentul constatator nu a anexat nici o probă în acest sens, or potrivit materialului contravențional acumulat, Colegiul reține că acesta este format din procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 135235 din 27.12.2023 și contestația depusă de contravenient.

Prin urmare reieșind din materialele dosarului, instanța de recurs constată, că în susținerea învinuirii aduse lui IARMOȘCA Ruslan, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 135235 din 27.12.2023 n-au fost anexate careva înscrisuri, probe video relevante cauzei sau alte materiale, care ar confirma faptul că automobilul de model „Peugeot”, cu n/î *****, a ignorat pietonii ce traversau regulamentar trecerea de pietoni la culoarea verde a semaforului.

Per a contrario, Colegiul reține că, învinuirea adusă de către agentul constatator făptuitorului privind încălcarea regulilor circulației rutiere prin ignorarea pct. 11 lit. f) din Regulamentul circulației rutiere este una tendențioasă, contrară probelor existente la materialele contravenționale, Astfel, pe cale de consecință, la examinarea recursului, instanța de recurs a fost în imposibilitate să constate existența laturii obiective în acțiunile făptuitorului de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) Cod contravențional.

8. Astfel, Colegiul penal remarcă faptul, că ignorarea pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, imputată lui IARMOȘCA Ruslan, nu a fost demonstrată de către agentul constatator prin probe concludente, utile și pertinente, pentru care motive instanța de recurs conchide asupra netemeiniciei încadrării juridice a faptei, în raport cu circumstanțele reale.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto IARMOȘCA Ruslan în comiterea încălcării prevederilor art.238 alin.(3) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui IARMOȘCA Ruslan, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională admisibilă pe sectorul respectiv de drum, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, *sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Tot în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Colegiul reține că în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, contravenientul la data de 27.12.2023, ora 09:08, în mun. Chișinău, str. ***** cu *****, conducând vehiculul de model „Peugeot”, cu n/î *****, nu a acordat trecere liberă pietonilor în

timpul deplasări, ignorând prevederile pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere.

9. Astfel, materialul contravențional este compus din foaia de titlu, proces-verbal cu privire la contravenție și borderou. Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: proces-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză – cum expres prevede norma precitată – care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția, apreciată de instanță a fi una subiectivă, a agentului constatator.

Drept consecință, în privința făptuitorului nu se atestă nici o altă informație incriminatoare, decât cea stabilită conform constatării personale a agentului constatator din procesul verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs concluzionează că vinovăția contravenientului IARMOȘCA Ruslan, de comiterea contravenției imputate, nu este dovedită şi nu se confirmă prin ansamblul de probe administrate în cadrul procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată

de către agentul constatator nici o probă utilă întru confirmarea învinuirii aduse lui IARMOȘCA Ruslan.

Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că cet. IARMOȘCA Ruslan nu a acordat trecere liberă pietonilor în timpul deplasării. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Potrivit principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale prevăzut la art. 8 din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție și numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională, instanța de recurs constată omisiunea agentului constatator de a stabili corect și obiectiv elementele constitutive ale contravenției și a încadra juridic fapta, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei în raport cu fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, prin probe pertinente și concludente și respectiv, ajunge la concluzia că este ilegal a trage persoana la răspundere contravențională în temeiul unui proces-verbal care constată în mod arbitrar fapta comisă și încadrarea acestei fapte în temeiul normei speciale din Codul contravențional.

Colegiul reține că este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art. 425 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

Respectiv, Colegiul penal concluzionează asupra lipsei unui suport probatoriu suficient în sensul art. 425 alin.(1), (3) și (5) Cod contravențional și art. 442 alin.(1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai

poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

În final, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, Colegiul conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. IARMOȘCA Ruslan, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsesc elementele constitutive ale contravenției imputate, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, astfel încât susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăția adusă- nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Mai mult, prevederile art. 445 alin.(1) și (2) Cod contravențional urmează a fi interpretate inclusiv prin prisma art. 8 alin. 2) și (3) Cod contravențional, iar întocmirea procesului-verbal cu privire al contravenție urmează să respecte întocmai etapele și condițiile prevăzute de Legea contravențională, fiind exclusă ipoteza întocmirii unui act de individualizare a faptei și de identificare a faptei cu caracter ambiguu, în eventualitatea înlăturării nulității pe calea examinării cauzei în fond și stabilirii tuturor circumstanțelor esențiale ale cauzei, or nu urmează a fi inversată sarcina probațiunii, cât și obligațiile, competențele agentului constatator, cât și scopul și sarcinile etapei întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție conform art. 442 Cod contravențional.

10. Colegiul penal apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui IARMOȘCA Ruslan, în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) Cod Contravențional, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională admisibilă pe sectorul respectiv de drum, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că

hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin.(3) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea încheierii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

11. Prin urmare Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către agentul constatator în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

12. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul

declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Mihail LEFTER și a menține Hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-257/2024 din 16 mai 2024 fără modificări.

13. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Mihail LEFTER împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-257/2024 din 16 mai 2024, în cauza contravențională intentată în privința lui IARMOȘCA Ruslan în temeiul art. 238 alin.(3) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Oxana ROBU**

Judecătorii **Vitalie BUDECI**

Vladislav SCHIBIN